

Glimt fra årets gang 1896 -1935 i Rektor Frk. Th. Langs sommerbolig på Kalsholtvej

... når et arkiv lukker sig op ...

Af Laila Jacobsen

... Paradis på Jorden...

Sådan omtalte Frk. Lang selv sin sommerbolig kaldet 'Hytten' i Svejbæk. Det samme gjorde hendes gæster. Stedet foldede sig ud gennem de ca. 40 år, hvor Frk. Lang ejede det. Det var her, hun helede op, når helbredet havde lagt hende ned. Det var her, hun havde nogle af sine lykkeligste stunder.

Frk. Lang v. Hytten 1897

Frk. Lang v. Hytten 1908

Frk. Lang v. Hytten efter 1927

'Hytten', som den lå på bakketoppen. Fra alle hjørner af denne bakketop var der som i dag en fantastisk udsigt til Himmelbjerget. Boligen blev udbygget i flere omgange. Senest i 1924-27. Derefter kunne Hytten rumme den nære familie, samtidig med, at den egnede sig til helårsbeboelse for Frk. Lang. Haven voksede op i samme tempo.

Udsigten mod Himmelbjerget fra den grund, hvor Hytten i sin tid lå (Privat foto)

'Hytten' i Svejlbæk

Hvem skulle have troet, at hjertet hos én af Nordens store skolekvinder, Frk. Th. Lang, i virkeligheden lå i Svejlbæk! Men det forholdt sig faktisk sådan.

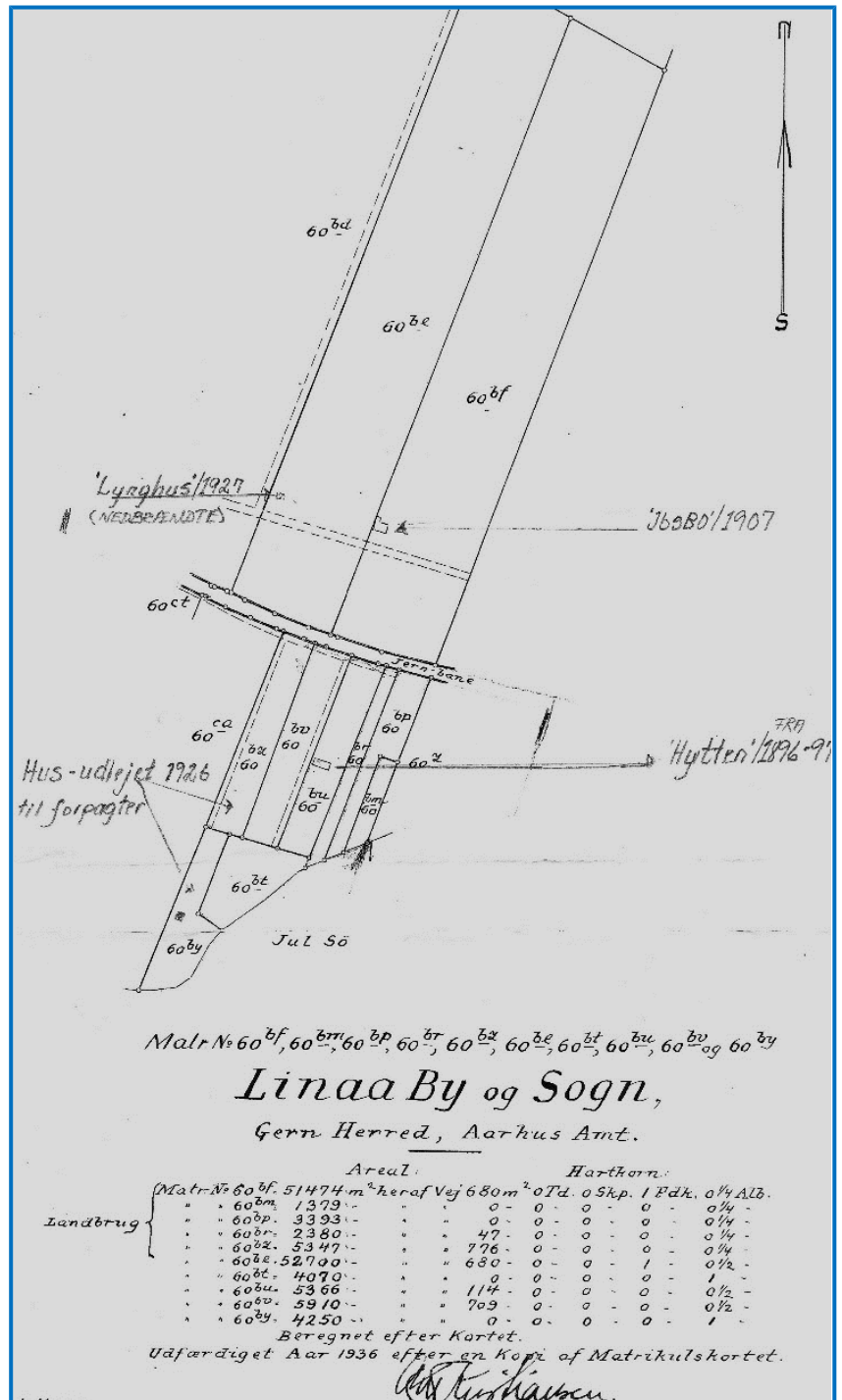
'Hytten' lå på kanten af heden i Svejlbæk. Her var der åbne vidder og højt til himlen. Fra sin bakketop kunne Frk. Lang se over til Sejs Hede med de vidtstrakte lyngbakker og den spredte bevoksning mod Linå. Terrænet fra 'Hytten' ned over banen, der fører til Skanderborg, har hun også haft frit udsyn til. Vejen under banen kom først i 1920ⁱ. Og skoven, som vi i dag kører igennem fra Svejlbæk og ud mod Laven, var endnu ikke vokset op.

Bortset fra udsigten, hvad var det så, der førte Frk. Lang ud til det øde område, som både Svejlbæk og Sejs var i 1896? Hvordan var livet derude, siden hun kaldte det 'Paradis på Jorden'?

Denne artikel vil ud fra breve og fotos finde mulige svarⁱⁱ og vise glimt fra livet ved 'Hytten'.

Tid til eftertanke

Hun havde behov for et sted med fred og ro. Et refugium, hvor hun kunne trække sig tilbage fra det pulserende liv inde på Skoletorvet.

... en sart blomst ...

Foruden byggeri derinde, havde hun i årene 1891-96 deltaget i krævende ministerielle udvalg, der tog hårdt på hendes helbredⁱⁱⁱ. Hun led bl.a. af gigt og et dårligt hjerte, som muligvis var følgevirkninger fra en difteritis i hendes ungdom. Så en træt krop var nok en anledning til at søge ud til naturen, frisk luft og stilhed i Svejlbæk.

Situationen omkring 1896-97 får hende i hvert fald til at tænke over sit liv og til at trække sig lidt ind i sig selv. Indtil hendes skriveveninde Dagmar Berner under et ophold på Silkeborg Bad (i 1896), hvor også Frk. Lang er til behandlinger, tager hånd om hende. Så i 1897 og flere år frem er Frk. Lang igen glad, på toppen af karrieren og tilfreds^{iv}.

Men hun må erkende, som hendes bedste barndomsveninde Caroline Kock fra Vemmetofte skrev til hende i 1882, da hun blev raskmeldt efter sin difteritis, at hun nok er en sart blomst, der skal have mere ro end hidtil:

Frk. Lang 1882

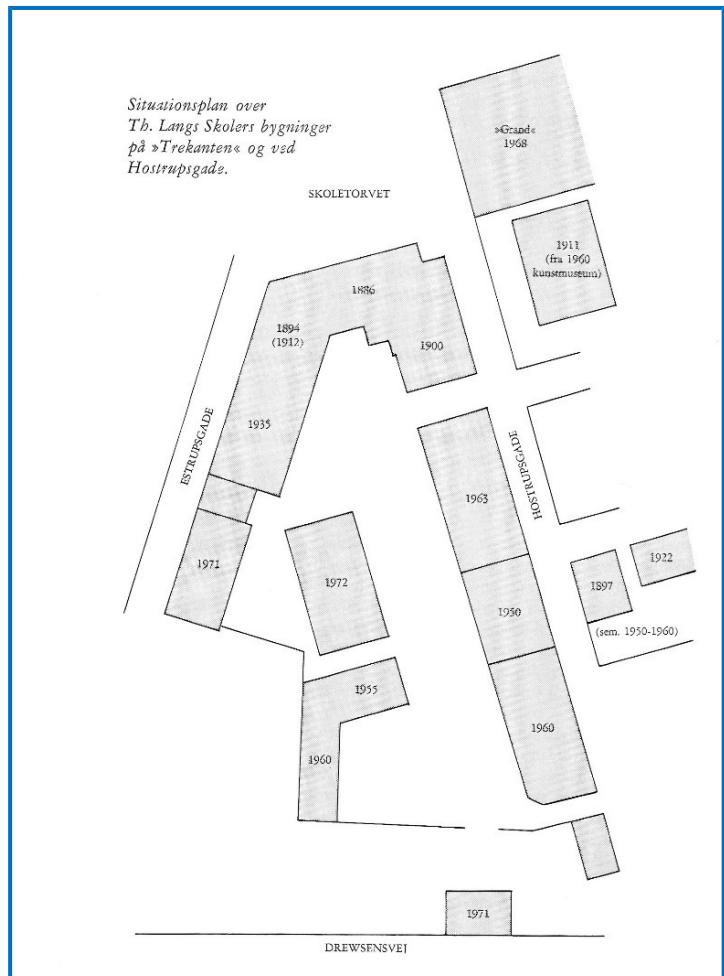
"Jeg ved De forstaar... Tålmodig og forstående lytter ...

Frk. Lang ca.1900

Jeg har altid en Følelse af at De er en sart Blomst, som trænger til Varme og Solskin, og ikke ret kan taale Verdens kolde Kastevinde".

Udover helbredet og muligvis overbelastning kan en helt tredje forklaring bag valget af Svejlbæk have været Frk. Langs bekendtskab med den jævnaldrende lærer, organist og senere forfatter Edward Egeberg (1856-1936)^v. Han kendte områdets herligheder og muligheder.

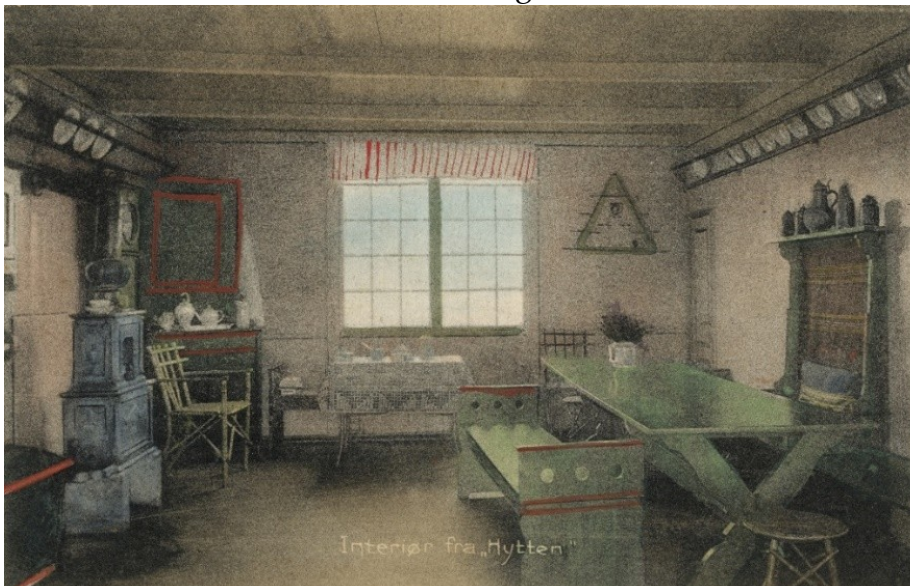

Hun kendte ham fra Silkeborg Kirke, hvor han i nogle år fra 1886 var organist. Han underviste i en periode på hendes skole. Han var en hjælpsom og værdsat ven til Frk. Lang. Fra 1894 og til sin død var han forfatter. I 1906 slog han sig fast ned i sin nybyggede 'Villa Ekko' i Svejlbæk ikke langt fra Frk. Langs 'Hytte'. Det forhold, at Frk. Lang var vokset op på landet omgivet af natur, landbrug og klosterhave ved Vemmetofte Kloster v. Faxe, kan også have spillet ind i hendes ønske om at komme udenfor byen.

Fra 1896, hvor hun købte de første matrikler og byggede sit refugium 'Hytten' i Svejlbæk og resten af hendes aktive liv, afbrydes hverdagen på skolen af pendlen mellem selvvalgt tilbagetrukken stilhed ind imellem afbrudt af familie, elever eller venner på besøg derude. Men altid var det nødvendigt med lokale tjenestefolk. Både ude og inde i huset. Om sig selv tilstår hun: "...at hun ikke er noget i et Køkken..." og at hun indimellem '... lader sig lokke af det gode vejr, sender afbud til et møde og tager herud med de unge fra kostskolen...'. (til Dagmar)

De første år i 'Hytten'

De første år, har interiøret været meget enkelt, som dette håndmalede kort viser. Selv i det

tidlige forår, endnu før frosten var af jorden, søgte hun fred og ro i 'Hytten'. Hun skriver: "... at de skønneste stunder er at nyde udsigten og frosten på jorden, mens Ilden buldrer i Kakkelovnen..."

Men som vi skal se, havde Frk. Lang også stedet for at kunne

realisere sin store passion: At få ting til at gro. Og efterhånden som hendes elskede familie voksede^{vi}, og hendes arbejdsmæssige situation ændrede sig, var der brug for mere plads. Derfor udvidede hun i flere omgange 'Hytten'. Senest i 1923-27, da hun trak sig tilbage og overlod den daglige ledelse til niecen Karen Linderstrøm-Lang. Denne var nu både lærerindeuddannet og cand.mag. (1922) og havde i nogle år også undervist på institutionen.

Svundne somre med familien

Det er efterår. Medforstanderinde og husfælle, Frk. Anna Höltzermann^{vii} er netop taget til hjemmet på Skoletorvet. Nu er en hushjælp og Frk. Lang som vanligt siden 1896 tilbage for at lukke 'Hytten' ned for vinteren. Der er lige tid til at sende en lille hilsen til Dagmar:

De to bestyrerinder ca.1890

"Jeg sidder i Hytten og skriver dette. Vi var herude i Gaar i øsende Regn, og jeg bestemte mig til at blive heroppe i Dag og i Morgen med Frk. Andersen. Her er altid en del at lave inden Vinteren. Men fremfor alt nyder jeg Ensomheden, jeg tror, at efterhaanden som man bliver ældre maa man have lidt Stilhed engang imellem, saadan lidt længere ad Gangen end man kan opnaa det hjemme..."

Ja, saaledes søger jeg at undskylde mig selv og at berolige min Samvittighed, der naturligvis fortæller mig, at jeg burde være hjemme". (27.9.1919).

Frk. Lang begejstres for de enkle ting derude. Og hun fortæller gerne familien om selv den mindste oplevelse:

"... Herude er aldeles henrivende i denne sommer, vi har en Underholdning, som næsten er nervepirrende. Tænk dig et par Vipstjerter har bygget Rede her lige paa Murgesimsen i Hjørnet ved Verandaen. Vi fandt den paa Jorden den første Aften ... med besvær fik vi den stillet ind igen i Krogen... rørende er det imidlertid at se Fugleparret, de viger ikke herfra, men gennemgaar sikkert de grueligste Rædsler over det liv her pludselig er blevet..."

[... med eller uden Pige?](#)

En sommer (1903) forhører Frk. Langs bror Carl Frederik sig, om invitationen til den årlige sommerferie er "*med eller uden Pige*", for han ved de unge tjenestepiger har travlt nok i forvejen, når de alle er i 'Hytten'. Carl og hans hustru Ellen har på dette tidspunkt 3 børn^{viii} i alderen 7-12 år. Det mellemste barn, niecen Karen giver i en mindeartikel^{ix} om sin faster

et malende glimt af sådan et familieoptrin forud for nattens fred og ro: "... jeg kan se Easter for mig i Færd med at sige Besked om, hvordan der skulde redes op i spisestuen (se s. 4) - på Feltsenge til Far og Mor - paa de røde Bænke, sat sammen to og to, til os Børn..."

Den første udvidelse af 'Hytten' var på plads i 1908, hvor børnene var blevet for store til at sove sammen med forældrene.

... man dasede ikke bare tiden væk...

30år senere – hvor 3'die generation er med giver niecen Karen endnu et lille glimt fra en sommer ved 'Hytten'

Nr.1.t.h. for Frk. Lang er Karens søster Ellen g. Leschley Kristensen og stående med en hårtot ned i panden er deres bror Kaj. Karen er nr.3 f.v. i øverste række.

"... Man skulle tro, at det vilde være umuligt at holde til så livlig en skare, naar man var nær de 80 og svag og træt. Men det var der ikke noget, der hed; og kunde end svigtende Syn og Hørelse gøre det svært at følge med, naar Stuen summede af Latter og Støj, saa var det dog Hytteliv, og det kunde hun lide. Hun samlede paa Minderne fra disse Somre... Hin Eftermiddag var vi ved at blive stegt af solen, og svirrende Hvepse splittede hvert Øjeblik Opstillingen. Men Easter gav sig ikke... før der var Udsigt til mindst eet godt..."

... en spændende 'tante'...

Det var almindeligt blandt Frk. Langs venner og lidt fjerne familiemedlemmer at titulere hende: 'tante'. Det skal ses som et udtryk for, at de betragtede sig som meget nære venner til hende. Ligesom, det fortæller os, at hun har vist dem stor opmærksomhed.

Foto ca. 1900

Hertil kom, at det var almindeligt at fætre og kusiner giftede sig, og da Frk. Lang havde mange ældre søstre, der giftede sig på tværs af familieband, og deres børn gjorde det samme og fik børn. Så lå det lige for, at hun omgav sig med en stor familie. Mange af de lidt fjerne 'nevøer og niecer' besøgte hende i 'Hytten'. Således også den næste brevsriver, Christian Munck. Fra Tyskland, hvor han uddanner sig, sender han tanker hjem til 'Tante Theodora', der fylder 70år. I brevet

mindes han sine besøg hos "... en spændende 'tante'..." i 'Hytten'. Han takker for barndomsoplevelser i Svejlbæk og takker for hendes omsorg for deres mor og de 5 søskende^x. Han giver os et glimt af det, som den spændende og omsorgsfulde 'tante' satte i gang:

"En Sommeraften 1912 lærte jeg dig at kende som Værtinde i 'Hytten'; Far, Mor og fem Børn var alle dine Gæster... og det var som et Eventyr for den elleve Aars Dreng at færdes paa 'Hytten's Grund. Der var 'Spættens Værksted', 'den morsomme Bænk' i Skoven, Udsigten til Himmelbjerget, 'det rødhvide Lysthus' på Højen bag Baadehuset, Køreturen til Linaa Kirke og endelig de mange Udflugter 'til Søs' til 'Lille Ø' og 'Knøsen'... endnu mindes jeg Kærnemælkssuppe med Fløde og Mandler og dertil de fine smaa Tvebakker, og de forskellige Kaffeborde med et Væld af Bagværk ... Saa begyndte Skoletiden...". (Maj 1925)

Hilsen til Frk. Lang – nu med hat

'Hytten' har været et refugium for Frk. Lang. Men det var også et sted, med en vis international puls. Det er den blomstrende have og Frk. Langs evner som værtinde, som familiens og gæsters takkebreve kredser om. De fortæller os, at hvis man kom ind i varmen hos Frk. Lang, så var det et godt sted at være. Gæster fra et dansk-engelsk selskab, der i blæsevej og solskin har besøgt Himmelbjerget og 'Hytten' takker efter hjemreisen:

"Det er saa sjældent saaledes som Dem at finde Dygtighed og Intelligens forenede med en saa stilfærdig Kvindelighed og Fordringsløshed, at man i Deres Selskab føler sig hjemme og vel til Mode".

"Ja, De ved jo, at vi altid er taknemmelige mod Dem ikke blot når vi har været oppe og prøve Deres Gæstfrihed i den dejlige "Hytten" eller i Silkeborg ... Så De skal vide det igen, at vi altid føler os så hjemme og veltilpas hos Dem og nyder Hvilen og den dejlige Egn i så godt Selskab..." (R. Fox 1928)

Det internationale herunder det nordiske snit blev styrket af, at Frk. Lang var initiativtager til flere konferencer indenfor foreningen Den Danske Pigeskole, som hun selv var initiativtager til at oprette (1893). Der mødtes norske, svenske og danske skolefolk. Når arrangementet lå i Silkeborg, var udflugt og

Besøg i 'Hytten' med i programmet.

Udateret. men før 1927

"... Det er vel ikke nødvendigt at sige, at jeg sætter pris paa at faa regnes blandt Deres Venner..."
(Skolebestyrer J. K. Berle, Kristiania, Norge 1925)

Disse møder var udmattende, men også højdepunkter for Frk. Lang. Det samme ville hun sige om samværet med elever og studerende. I løbet af året havde Frk. Lang kosteleverne på udflugt i området omkring Silkeborg og Svejlbæk.

[... vellykkede Dage...](#)

Den nu 42årige Frk. Lang skriver til Frk. Höltzermann, der var på kursus i København:
"... Vi var saa på en Tur i Hjulbaad og en Robaad i Gaar til Savværket; derfra spadserede vi til Aasen, derfra over til Svejlbæk, hvor jeg betalte en Mand 1,50 Kr. for at ryste saa mange Blommer ned, som 34 Mennesker kunde spise. Derfra til Hytten og Aftensmad der. Hjem kom vi først Kl.10 ¾. Det var meget vellykkede Dage, og jeg opnaaede vist at faa gaaet mine Pigebørn trætte. Morsomt er det, for de er blevet langt livligere end før...". (1897)

Dimittenderne havde også deres vellykkede dage i 'Hytten'. Det kunne være efter den afsluttede pige-skoleeksamen (t.v) eller (t.h) læreindeuddannelsen. (Niecens hold 1916)

[Haven omkring 'Hytten'](#)

"... der skal mere gødning til..."

Det var ikke kun familien og vennekredsen, der voksede med årene. Det daglige hushold på Skoletorvet med stadig flere elever og medhjælpere voksede også. Det blev nødvendigt at supplere de daglige indkøb af råvarer for at tilgodese kostskolens forbrug og holde et budget. Det projekt krævede en bedre jord i haven ude ved 'Hytten'. Det kan være en del af Frk. Langs begrundelse for, at hun i 1907 købte mere jord til. Fra hende selv har vi denne ledetråd:

"... Ja, der er mange Brombær i Hytten kan du tro og Masser af Blommer, vi skal derud i Eftermiddag og plukke Frugt og hente Grøntsager. Jeg kan fortælle dig, at jeg har købt det lille Hus lige overfor Hytten, som du ved har jeg saa længe ærgret mig over at se det forfalde; hvis vi i

Længden skal passe det derude ... vil vi faa Brug derfor, og det kan altid sælges igen, foreløbig har jeg ikke i Sinde at gøre andet ved det end at lukke Vinduer og Døre...". (til Dagmar 21.9.1907)

Vi må nu forestille os Frk. Lang gå rundt med en af sine første gartnere og planlægge de forskellige projekter derude. I tæt samarbejde med dem og andre lokale hjælpere blev hedejorden omkring 'Hytten' og 'det lille Hus' (Ibsbo) overfor 'Hytten' med årene forvandlet. Frk. Lang har netop bedt en gartner, Frk. Klaumann, om råd til nogle aspargesbede ved 'Hytten'. Men desværre er dennes svar til Frk. Lang, at det er ikke så ligetil:

"Hele Fejlen ved haven i Svejbæk er, at den Gødning, der skal til, er for dyr. Idealet vilde være at faa et Husmandsbrug i gang ved Ibsbo, om ikke andet saa for at have gødningen af to Køer og 1 hest. Men den ide har Frøken Lang jo haft i flere Aar, saa den kommer vel nok engang til udførelse...".

Ideen blev ført ud i livet. Frk. Lang købte et håndværkertilbud. Men det skulle i løbet af få år vise sig, at Frk. Lang ikke kun lukkede vinduer og døre i 'det lille Hus' til. (Læs evt. videre i en anden artikel: 'Frk. Th. Lang og 'Ibsbo' i Svejbæk').

Maabst Police nr. 1075. Sum 6350 Kr.
erlagt Skatteafgift 40 Øre.

171874

Hytten

Ombygning

9/12 1927

**Den almindelige Brandforsikring
for Landbygninger,**

oprettet ved Kongelig Anordning af 29de Februar 1892.

har i Henhold til sin af Justitsministeriet overensstemmende med Lov af 23de April 1870 godkendte
Vedtægt modtaget til forsikring under Fors. Nr. 77 følgende paa Matr. Nr. 604

Linnae-Bois By Linnae Sogn

Klauderborg Amt deliggende

Frøken Theodora Lang

tilliggende Genstande, nemlig

a. Villabygning, Brædder, bitrædet, Papir, Papstang 6740 Kr.

b. Herredets 2 Kalkelovne / Komfyr, elektriske
Lædninger, 1 Telefonapparat, 2 faste Senge

c. Viraanda, Tømmers og Brædder, Papstang 1200 "

d. Beboelse, Brædder og murt, do. 15140 "

e. Herredets 1 Kalkelovne / Kamin, elektriske
Lædninger, 3 faste Senge og 3 faste Skabe 23080 Kr.

f. Maskiner i Elektricitetsværket i Litra a og 1 Pumpe 2800 "

Sum 48000 Kr.

'Hytten' 1927

I 1923 henvendte Frk. Lang sig igen til arkitekt Anton Rosen^{xi}.

De havde samarbejdet siden hun rejste sit første skolehus på Sko letorvet i 1886. Nu havde hun en sidste opgave til ham. 'Hytten' skulle udvides til at kunne fungere som helårsbeboelse for Frk. Langs og Frk. Höltermanns otium.

En forsikringspolice fra 1927, hvor 'Hytten' skulle nyforsikres efter den store ombygning. Det ny er 'Villabygning'en.

Afrunding

"... At trække sig tilbage var nok én af de vanskeligste opgaver, hun blev nødt til at påtage sig...", har niecen udtalt om sin elskede faster. Frk. Lang forsøgte at overbevise sig selv og skriveveninden Dagmar om, at det var en rigtig beslutning at træde et skridt tilbage: *"Det er bedre for mig, således så jeg ikke blander mig unødigt"*. Frk. Hölzermann arbejdede frem til ca. 1926, men døde i 1930 på Montebello.

Begge forstanderinderne havde en livline: et værelse 'hjemme' på skolen, hvis de skulle få behov for særlig pleje. For Frk. Lang blev det nødvendigt i dagene op til den 16. Dec. 1935. Da kunne det dårlige hjerte ikke mere. Hun døde 'hjemme' efter få dages smertefuldt sygeleje. Netop som eleverne havde forladt huset for at drage på juleferie.

'Hytten' er væk. Men en mindesten sat ved indkørslen til 'Hytten' i 1929, står stadig. Den var en kærlig hilsen til niecen. Givet i taknemmelighed.

Stenen har en indskrift, der kun vanskeligt lader sig læse. Men den er der:

De tre forstanderinder

Tak Herre, for din Gave,
for Hede, Hus og Have,
for underfuld Natur,
for hver en stille, fredfyldt Stund,
du gav os her paa Hyttens Grund!

Theodora Lang   Anna Hölzermann

Noter:

i

Frk. Lang købte matriklerne: 60*bt* Linaa; 60*bu* Linaa og 60 *bv* Linaa af Chresten Rasmussen, der ejede Ludvigsløst i årene 1886-1906 (Se også: Sejs-Svejbæk lokalhistorisk forening/ Strunge); De opr. Skøder på handlen i 1896 og senere udvidelse af hendes matrikler (60*bp*, 60*br* og 60*bm*) - også købt fra Chresten Rasmussen i 1899, kan ses i Frk. Th. Langs Privatarkiv på Silkeborg Arkiv.

ii

Denne artikel tager sit afsæt i registreringen af Frk. Langs Privatarkiv på Silkeborg Arkiv og i et resultat af dette arbejde. Bogen 'Kærlighedens Kraft-hjertets styrke / En bog om Theodora Lang v. Laila Jacobsen; (2016; Forlaget A/S Skabertrang, Silkeborg). Frk. Lang blev født d.03.5.1855 i Vemmetofte v. Faxe og døde i Silkeborg 16.12.1935. Hun er begravet på Østre Kirkegård i Silkeborg. Samtlige fotos i artiklen er dels fra Silkeborg Arkivs samling dels private fotos.

iii

1886-1896: 1886 opføres det første skolehus på Skoletorvet m. kostskole; 1891 etableringen af landets første uddannelse til førskolelærere; 1894 et nyt hus (på Estrupsgade) til uddannelse af disse førskolelærere; 1896 endnu et seminariehus (den gule bygning på Hostrupsgade overfor biblioteket), så der kunne skaffes plads til 1894-lovens krav om en øvelsesklasse til seminariekvindernes praktik. Skitsen her er fra 1977 og viser hele komplekset Th. Langs Skoler, som det tog sig ud lige før gymnasiets udflytning til Gødved, Hvor det 1977 blev døbt Silkeborg Amtsgymnasium (SAG).

iv

De to kvinder skriver sammen flere gange om ugen fra 1887, hvor de møder hinanden på Silkeborg Bad og frem til Dagmar Berners død i 1930. Denne var hele sit liv frivillig omsorgsarbejder i Holmens Sogn i København. Hun var en velhavende, belæst og ugift kvinde. Datter af en højtstående ansat ved det Kgl. Teaters administration.

v

Edw. Egeberg til Frk. Lang 18.11.1915; 14.02.1919; 02.5.1920

vi

Der er tale om de familier, som hendes 4 ældre søstre og den yngre bror Carl Frederik fik. Moderen til de ældste søskende døde tidligt (1845), så deres far, Theodor Lang (lærer og kantor v. Vemmetofte Kloster og anneksskole) stod alene med 5 mindre børn. Det er Theodoras mor, Johanna Linderstrøm (1820-1900), der samme år kom til og hjalp familien. Hun blev i 1852 gift med Theodor Lang. De fik 4 børn, hvoraf de 3, Theodora Vilhelmine (1855-1935), Carl Frederik (1858-1911) og Theodor (1861-1883) overlevede. Det er primært Carl Frederiks familie m. hustru samt (3) børn og (4) børnebørn, der som den nære familie ofte er på besøg.

vii

Anna Hölzermann er den unge 19-årige kvinde, som sammen med veninden Anna Arntzen modtog Theodora Lang, da hun d.21. Nov. i 1882 ankom til 'Handelspladsen på Silkeborg' for at bestyre et lille skrantende privat pigeinstitut i Tværgade 15.b. Anna H. var 'mor' for sine to yngre søstre, Ida (1867-1932) og Laura (1869-1898). Deres forældre døde af cancer i henholdsvis 1880 og 1881. Frk. Lang blev pensionær hos dem. Sammen med Anna H. stod de for undervisningen på instituttet i Tværgade d.23.nov.1882 – aug.1886. Siden 1886 er den 23. Nov. dato festligholdt på Skoletorvet som Th. Lang's Skole's

fødselsdag.

viii

Carl Frederik Linderstrøm-Lang (1858-1911) og hustru Ellen Lang (1863-1921) f. Bach) får 3 børn. Ellen (1891 - 1969?) lærerinde v. Th. Lang's og senere gift Leschley Kristensen i Silkeborg; Karen (1894-1964) og Kaj (1896-1959) Cand. Polyt og Dr.phil. og senere leder af Carlsberg Laboratorierne. Efter sin lærereksamen på Jonstrup Seminarium for mænd uddanner Carl Frederik sig til Cand. mag i tysk og latin (derefter gymnasielærer på Frederiksberg) og i 1903 bliver han Dr.phil. i Pæd. Hans hustru Ellen Lang er uddannet lærer i musik. Det er Karen, der efter lærereksamen fra Th. Lang's og embedseksamen fra Københavns Universitet (dansk og religion) i 1924 overtager ledelsen af faster Theodora Langs livsværk i Silkeborg.

ix

Karen Linderstrøm-Lang: 'Mindeartikel i Aarsskrift for Th. Langs Skoles Samfund'; 1936

x

Denne Christian (17.12.1900-76) er søn af præsten Johs. Munck (1866-1919) og Caroline Munck f. Fabricius (1866-1938) Møltrup Gods v. Holstebro (1912-19) og barnebarn af pastor Vilhelm Munck (1823-1913) og Marie Munck f. Fabricius (1836-1914) i Lille Næstved-Herlufsholm Sogn.

xi

Anton Rosen: Svar til Frk. Lang 16.02.1923.